

ZANG VAN MARIA MAGDALENA,

DOOR

ANNIE SALOMONS.

Ik kon uw hart niet vinden,
Ik sloot mijn hart u toe,
O, gij, mijn laat-beminde,
Dien 'k overal kon vinden,
Maar 'k wou niet weten hoe.

Ik zocht in alle landen
Een mond voor mijnen mond.
Ik zocht naar sterke handen,
Maar 't immer doelloos branden
Bood niets, dat blijvend bond.

Ik meende 't heil te grijpen
Door tartend-trotsch te zijn:
Ik zag mijn vruchten rijpen,
Ik kon hun trossen grijpen:
De smaak was smaad en pijn.

Ik hing met heetë oogen
Aan iedren nieuwen droom.
Het heeft mij àl bedrogen,
En altijd nieuwe logen
Groeide aan mijn levensboom.

Toen, op een stillen morgen,
Is er iets losgegaan.
Mijn kleed van wensche'en zorgen
Heb stil ik afgedaan.
Ik mocht opnieuw beginnen
In 't nieuw-gewasschen licht;
Toen kon ik u slechts minnen,
Mijn eigenwil viel dicht.
Ik kan slechts u beminnen.